

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd Łukowit (Bułgaria) w dniu 15 czerwca 2020 r. – VB / Główna direkcija „Pożarna bezopasnost i zasztita na naselenieto” kym Ministerstwo na wytresznite raboti

(Sprawa C-262/20)

(2020/C 279/49)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd Łukowit

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VB

Strona pozwana: Główna direkcija „Pożarna bezopasnost i zasztita na naselenieto” kym Ministerstwo na wytresznite raboti

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy skuteczna ochrona określona w art. 12 lit. a) dyrektywy 2003/88/WE ⁽¹⁾ [Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy] wymaga, by zwykły wymiar czasu pracy w porze nocnej policjantów i strażaków był krótszy od określonego zwykłego wymiaru czasu pracy w porze dziennej?
- 2) Czy zasada równego traktowania określona w art. 20 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wymaga, by określony w prawie krajowym zwykły siedmiogodzinny wymiar czasu pracy w porze nocnej pracowników w sektorze prywatnym miał zastosowanie również do pracowników w sektorze publicznym, w tym do policjantów i strażaków?
- 3) Czy skuteczne osiągnięcie celu określonego w motywie ósmym preambuły dyrektywy 2003/88/WE – związanego z ograniczeniem wymiaru czasu pracy w porze nocnej – wymaga wyraźnego wskazania w krajowym uregulowaniu, jaki jest zwykły wymiar czasu pracy w porze nocnej, w tym w wypadku osób zatrudnionych w sektorze publicznym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, Dz.U. 2003, L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgerichts Korneuburg (Austria) w dniu 15 czerwca 2020 r. – Airhelp Limited/ Laudamotion GmbH

(Sprawa C-263/20)

(2020/C 279/50)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Airhelp Limited

Strona pozwana: Laudamotion GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 261/2004”) należy interpretować w ten sposób, że pasażerowi przysługuje prawo do odszkodowania, jeżeli godzina odlotu została przełożona z pierwotnie planowanej godziny 14:40 na godzinę 08:25 tego samego dnia?

- 2) Czy art. 5 ust. 1 lit. c) tiret od pierwszego do trzeciego [ppkt (i)-(iii)] rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że badanie, czy pasażer został poinformowany przed odwołaniem lotu, należy przeprowadzić wyłącznie na podstawie tego przepisu i że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych dotyczących doręczenia oświadczeń, które zostały przyjęte celem transpozycji dyrektywy 2000/31/WE^(?) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym, zwanej dalej „dyrektywą 2000/31/WE”) i przewidują fikcję doręczenia?
- 3) Czy art. 5 ust. 1 lit. c) tiret od pierwszego do trzeciego [ppkt (i)-(iii)] rozporządzenia nr 261/2004 i art. 11 dyrektywy 2000/31/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dokonania przez pasażera rezerwacji lotu za pośrednictwem platformy rezerwacyjnej, w sytuacji gdy pasażer podał swój numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej, lecz platforma rezerwacyjna przekazała przewoźnikowi lotniczemu numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej wygenerowany automatycznie przez platformę rezerwacyjną, doręczenie zawiadomienia o przełożeniu lotu na wcześniej automatycznie wygenerowany adres poczty elektronicznej należy uznać za poinformowanie lub też doręczenie zawiadomienia o przełożeniu lotu na wcześniej, nawet jeżeli platforma rezerwacyjna nie przekazała zawiadomienia przewoźnika lotniczego pasażerowi albo przekazała je z opóźnieniem?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

(²) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg
(Austria) w dniu 18 czerwca 2020 r. – AG i in. / Austrian Airlines AG**

(Sprawa C-270/20)

(2020/C 279/51)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AG, MG, HG, osoby małoletnie reprezentowane przez przedstawiciela ustawowego

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przewoźnik lotniczy może pomniejszyć wysokość odszkodowania, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia, również wtedy, kiedy wskutek odwołania zarezerwowanego lotu oferuje się pasażerom lot alternatywny, w przypadku którego zarówno planowa godzina odlotu, jak i planowa godzina przylotu przypada 11 godzin i 55 minut przed odpowiednimi godzinami odwołanego lotu?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).